

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Берковица, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. Г.ЕВА-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛАНА Н. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **ЮЛИТА Н. Г.ЕВА-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20221610200191 по описа за 2022 година

Подадена е жалба на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

В нея жалбоподателят Д. В. Д. от гр.Берковица,кв.“..... и с ЕГН ***** твърди, че не е доволен от констатациите в НП №21-0243-001231 от 22.12.2021г. на началника на РУ „Полиция“ гр. Берковица, с което му е вменено извършеното нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН му е наложено наказание по чл.175 ал.3, предл.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят е управлявал автомобил ,собственост на М.П.,поради което не е знаел,че същият е с прекратена регистрация.Това обстоятелство му станало известно едва при извършената проверка. По време на проверката бил уведомен, че управлението от него автомобил е служебно спряно от движение, тъй като не е сключил задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. По делото липсват каквито и да било доказателства,че на собственичката е изпращано уведомление от „Гаранционен фонд“, каквото задължение има информационния център на фонда и не ѝ е даден 14 дневен срок да поднови застраховката си, а служебно е прекратена регистрацията на автомобила. Твърди невинност в извършване на вмененото му административно нарушение,както и допуснати процесуални нарушения и моли НП да бъде отменено.

В съдебно заседание не се явява лично,а се представлява от упълномощен адвокат- К.Н.,който поддържа доводите в жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител в

открито съдебно заседание.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът прие за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което се явява процесуално допустима.

С акт за установяване на административно нарушение от 25.10.2021год. актосъставителят Н.С. е констатира, че на същата дата, в гр.Берковица на ул.“Александровска“ в района на бензиностанция „ОМВ“ жалбоподателят управлява товарен автомобил „ЩАЕР 680М“ с рег. № .....собственост на М.П. с прекратена регистрация по чл.143, ал.10 от ЗДвП. Актосъставителят е посочил нарушената разпоредба - чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

С постановление от 05.11.2021 г., прокурор от ТО Берковица при РП Монтана е отказал да образува досъдебното производство за разследване за престъпление по чл.345,ал.2 от НК. Преписката е изпратена на административно наказващия орган за реализиране на административно наказателна отговорност.

Издадено е НП №21-0243-001231 от 22.12.2021г. на началника на РУ „Полиция“ гр. Берковица, с което му е вменено извършеното нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН му е наложено наказание по чл.175 ал.3, предл.1 от ЗДвП глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Съдът констатира, че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от съответните компетентни за това органи, както и че отговарят на императивните изисквания на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, а и в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които препятстват правото на защита на жалбоподателя и са основания за отмяна на наказателното постановление на това основание.

Разгледано по същество делото, съдът установи следното:

На 25.10.2021год. актосъставителят Н.С. и М.И. спрели за проверка товарен автомобил „ЩАЕР 680М“ с рег. № .....собственост на М.П. ,управляван от жалбоподателя.

При служебна проверка с информационната система на МВР проверяващите установили, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация поради несклучена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на основание чл. 143, ал.10 от ЗДвП.

Така описаното сочи, че жалбоподателят е нарушил чл. 140, ал.1 от ЗДвП, като е управлявал МПС със служебно прекратена регистрация, т.е

нерегистрирано по установения ред МПС, т.к законът разпорежда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Разпоредбата изисква наличието на две кумулативни дадености – надлежна регистрация на МПС-то и наличие на табели с регистрационен номер.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че регистрацията на управляваното МПС е била прекратена на 19.10.2021 г.

По силата на чл. 571, ал.1 от КЗ гаранционният фонд изгражда и поддържа Информационен център, в който води електронни регистри, в т.ч съгл. т.1 за застрахователните полици по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 т.е за гражданската отговорност, свързана с притежаването и използването на МПС-то. Информацията относно сключените договори за застраховка, съгл. чл. 573, т.1 от КЗ се предоставя от самите застрахователи. След това самият информационен център, съгл. чл. 574, ал.10 от КЗ уведомява собствениците на МПС-та, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. След изтичане на този срок и когато в рамките на него не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по регистриране на МПС-тата да прекрати регистрацията на моторното превозно средство. Този орган, съгл. чл. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.) е областната дирекция на МВР (ОДМВР) по постоянния адрес на собственика - за физическите лица.

По делото липсват писмени доказателства, установяващи надлежно уведомяване на собственика на автомобила от страна на Информационен център съгл. чл. 574, ал. 10 от КЗ.

Съгласно чл. 18, т.2 от № I-45 от 24.03.2000 г., регистрацията на превозно средство се прекратява освен по писмено заявление от собственика и служебно. В последният случай, съгл. чл. 18б, ал.1, т. 8 от наредбата прекратяването се извършва след уведомление от Гаранционния фонд.

Самото прекратяване на регистрацията се извършва, съгл. чл. 18б, ал. 1, т. 8 от Наредбата след получаване на уведомлението от Гаранционния фонд. Уведомяването на собственика на МПС-то се извършва от органите на МВР, съгл. чл. 18б, ал.2 от Наредбата.

По делото липсват приложени доказателства и за това уведомяване от органите на МВР.

От гореизложеното, съдът намира, че по делото се установява от всички събрани писмени доказателства, че собственика на автомобила не е бил уведомен нито от Информационен център, съгл. чл. 574, ал.10 от КЗ за необходимостта в срок от 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представи доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка, както и от органите на МВР, ОДМВР Монтана съгл. чл. 18б, ал.2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.

Редът за самото уведомяване на собственика на МПС-то и в двата случая (по чл. 574, ал.10 от КЗ и по чл. 18б, ал.2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.) се подчинява на разпоредбите на АПК, доколкото това е акта на публичен орган, с който се уведомяват засегнатите и заинтересовани от акта по служебно прекратяване на регистрацията на МПС-то лица, т.к този акт им засяга пряко правата и законните интереси и има характеристиките на индивидуален административен акт. В подкрепа на това становище е и разпоредбата на ал. 5 от чл. 18б на Наредбата, в случаите когато се предприемат и ПАМ-отнемане на табелите, за които изрично е посочено, че се прилага чл. 171, т. 2а ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал.1 и ал.5 от ЗДвП, те се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол и подлежат на обжалване по реда на АПК.

От гореизложеното се установява, че компетентните органи не са изпълнили задълженията си за надлежно уведомяване на засегнатата страна, жалбоподателя.

С извършените от органите по КЗ- Информационен център към Гаранционния фонд и от органите на ОДМВР, съгл.ЗДвП бездействия се претендира една безвиновна отговорност от жалбоподателя.

Всяко административно нарушение, извършено от физическо лице, следва да е извършено виновно, при форма на вината умишленост или непредпазливост, за да е съставомерно. В конкретният случай жалбоподателят нито е знаел, нито е бил длъжен да знае за служебното прекратяване на регистрацията на автомобила, поради това, че не е бил уведомен за това от компетентните органи.

Ангажирането на административнонаказателната отговорност по посочената санкционна норма изисква нарушителят да е действал умишлено, респ. да е управлявал съответното МПС със съзнанието, че същото е без регистрация, включително и служебно прекратена такава или, че пътното средство е регистрирано, но е без поставени регистрационни табели. В тази връзка релевантно за настоящия случай е обстоятелството, дали на 25.10.2021г. Д. Д. е управлявал товарния автомобил – чужда собственост, описан в констативния и санкционния акт, знаейки, че автомобила е със

служебно прекратена регистрация. По делото не се спори, че е налице служебно прекратяване на регистрацията, извършено на 19.10.2021г. на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП. По силата на посочената разпоредба служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство, т.е. законодателят е въвел нормативно задължение за компетентния орган, при служебно прекратяване на регистрацията на това основание, да уведоми собственика на ППС.

В разглеждания случай уведомяване на собственика на процесното МПС след прекратяването на регистрацията на автомобила на 19.10.2021г. не е извършвано. При липсата на такова надлежно уведомяване, както самия собственик, така и всяко лице, което управлява автомобила няма как да узнаят, че регистрацията на МПС е прекратена. Неуведомяването за прекратената регистрация, както и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила, в случая са попречили на Д. да осъзнае общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобил с прекратена регистрация и да предвиди или да допусне настъпването на общественоопасните му последици. Отсъствието на умишъл като част от състава на нарушението по [чл.175, ал.3 от ЗДвП](#) прави деянието, извършено от жалбоподателя несъставомерно поради липса на субективният елемент на визираното нарушение, тъй като деецът не е знаел, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно и поради това не е знаел и че не следва да го управлява по пътищата, отворени за обществено ползване.

При така установеното съдът намира, че макар от обективна страна да са налице елементите от състава на нарушението по [чл.140, ал.1 от ЗДвП](#), то липсват каквито и да било доказателства за това, деянието да е осъществено от Д.Д. виновно. Наличието на постановление на Районна прокуратура – Берковица за отказ за образуване на наказателно производство и изпращането му на административнонаказващия орган не сочи за обратното. Това е така, защото наказващият орган следва сам да изгради свободното си убеждение по фактите, съставомерността на деянието и приложимия закон, а не да се

основава на констатациите, съдържащи се в постановлението на прокурора.

Поради горното, съдът намира, че жалбоподателят няма вина за констатираното административно нарушение, поради което издаденото НП ,с което му е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за виновно нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В този смисъл, съдът намира, че издаденото НП е незаконосъобразно и следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП №21-0243-001231 от 22.12.2021г. на началника на РУ „Полиция“ гр. Берковица, с което на Д. В. Д. от гр.Берковица,кв.“..... и с ЕГН ***** са наложени административни наказания глоба в размер на 200 лв. (двеста лева) и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 (шест) месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Монтана в 14 (четиринадесет) - дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____